

Czwartek, 23 czerwca 2022 r.

P9_TA(2022)0263

Wdrażanie i realizacja celów zrównoważonego rozwoju

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 23 czerwca 2022 r. w sprawie wdrażania i realizacji celów zrównoważonego rozwoju (2022/2002(INI))

(2023/C 32/05)

Parlament Europejski,

- uwzględniając rezolucję ONZ zatytułowaną „Przekształcamy nasz świat – agenda na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030”, przyjętą 25 września 2015 r. w Nowym Jorku podczas szczytu ONZ w sprawie zrównoważonego rozwoju (Agenda 2030),
- uwzględniając dokument roboczy służb Komisji z 18 listopada 2020 r. zatytułowany „Delivering on the UN's Sustainable Development Goals – A comprehensive approach” [„Realizacja celów zrównoważonego rozwoju ONZ – podejście kompleksowe”] (SWD(2020)0400 final),
- uwzględniając publikację Departamentu Spraw Gospodarczych i Społecznych ONZ z 2022 roku pt. „SDG Good Practices – A compilation of success stories and lessons in SDG implementation – Second Edition” [„Dobre praktyki w obszarze realizacji celów zrównoważonego rozwoju – kompilacja sukcesów i wniosków z wdrażania tych celów – wydanie drugie”],
- uwzględniając sprawozdanie ONZ na temat zrównoważonego rozwoju na świecie z 2019 r.,
- uwzględniając wspólny komunikat Komisji i Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa z 17 lutego 2021 r. w sprawie zwiększenia wkładu UE w multilateralizm oparty na zasadach (JOIN (2021)0003),
- uwzględniając wspólne oświadczenie Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie, Parlamencie oraz Komisji z 30 czerwca 2017 r. dotyczące nowego konsensusu europejskiego w sprawie rozwoju pt. „Nasz świat, nasza godność, nasza przyszłość”⁽¹⁾,
- uwzględniając dokument roboczy służb Komisji z 28 stycznia 2019 r. zatytułowany „EU Report on Policy Coherence for Development” [„Sprawozdanie UE w sprawie spójności polityki na rzecz rozwoju”] (SWD(2019)0020),
- uwzględniając ramowe konwencje Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (UNFCCC) oraz o różnorodności biologicznej,
- uwzględniając porozumienie przyjęte 12 grudnia 2015 r. na 21. Konferencji Stron UNFCCC (COP21) w Paryżu (porozumienie paryskie),
- uwzględniając fakt, że 6 marca 2015 r. Łotwa i Komisja Europejska przedłożyły UNFCCC w imieniu UE i jej państw członkowskich planowane, ustalone na szczelbu krajowym wkłady UE i jej państw członkowskich,
- uwzględniając fakt, że 17 grudnia 2020 r. Niemcy i Komisja Europejska przedłożyły UNFCCC w imieniu UE i jej państw członkowskich aktualizację ustalonych na szczelbu krajowym wkładów UE i jej państw członkowskich,
- uwzględniając trzecią Międzynarodową Konferencję w sprawie Finansowania Rozwoju, która odbyła się w dniach 13–16 lipca 2015 r. w Addis Abebie,
- uwzględniając wspólne oświadczenie Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie, Parlamencie oraz Komisji z 30 czerwca 2017 r. dotyczące nowego konsensusu europejskiego w sprawie rozwoju pt. „Nasz świat, nasza godność, nasza przyszłość”⁽²⁾,
- uwzględniając programy prac Komisji na 2020 r. (COM(2020)0037), 2021 r. (COM(2020)0690) i 2022 r. (COM(2021)0645) oraz zawarte w nich odniesienia do celów zrównoważonego rozwoju,

⁽¹⁾ Dz.U. C 210 z 30.6.2017, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 210 z 30.6.2017, s. 1.

Czwartek, 23 czerwca 2022 r.

- uwzględniając włączenie celów zrównoważonego rozwoju do ram lepszego stanowienia prawa, w tym komunikat Komisji z 29 kwietnia 2021 r. zatytułowany „Lepsze stanowienie prawa: połączenie sił na rzecz stanowienia lepszego prawa” (COM(2021)0219), dokument roboczy służb Komisji z 3 listopada 2021 r. zatytułowany „Wytyczne dotyczące lepszego stanowienia prawa” (SWD(2021)0305) oraz powiązany zestaw instrumentów z listopada 2021 r., w tym nowy instrument #19 dotyczący celów zrównoważonego rozwoju,
- uwzględniając specjalne sprawozdanie Programu Narodów Zjednoczonych ds. Rozwoju z 2022 r. zatytułowane „New threats to human security in the Anthropocene Demanding greater solidarity” [„Nowe zagrożenia dla bezpieczeństwa ludzi w antropocenie: konieczność zapewnienia większej solidarności”],
- uwzględniając sprawozdanie specjalne Międzyrządowego Zespołu ds. Zmian Klimatu (IPCC) na temat oceanów i kriosfery w warunkach zmiany klimatu z 2019 r.,
- uwzględniając szóste sprawozdanie oceniające IPCC z 28 lutego 2022 r. zatytułowane „Climate change 2022: Impacts, Adaptation and Vulnerability” [„Zmiana klimatu 2022: Wpływ, adaptacja i podatność”],
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/947 z dnia 9 czerwca 2021 r. ustanawiające Instrument Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej – Globalny Wymiar Europy, zmieniające i uchylające decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady nr 466/2014/UE oraz uchylające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1601 i rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 480/2009⁽³⁾,
- uwzględniając ramy z Sendai dotyczące ograniczania ryzyka klęsk żywiołowych w latach 2015–2030, przyjęte 18 marca 2015 r. przez państwa członkowskie ONZ podczas trzeciej światowej konferencji ONZ w sprawie zmniejszania ryzyka związanego z klęskami żywiołowymi,
- uwzględniając swoją rezolucję z 24 marca 2022 r. w sprawie pilnej potrzeby przyjęcia unijnego planu działania, by zapewnić bezpieczeństwo żywnościowe w Unii i poza jej terytorium w związku z rosyjską inwazją na Ukrainę⁽⁴⁾,
- uwzględniając raport Sekretarza Generalnego ONZ pt. „Nasza wspólna agenda” przedstawiony Zgromadzeniu Ogólnemu ONZ i zatwierdzony rezolucją Zgromadzenia Ogólnego ONZ 76/6 z 15 listopada 2021 r.,
- uwzględniając swoją rezolucję z 21 stycznia 2021 r. w sprawie perspektywy płci w okresie kryzysu związanego z COVID-19 oraz w okresie pokryzysowym⁽⁵⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z 14 marca 2019 r. w sprawie rocznego sprawozdania strategicznego w sprawie wdrażania i realizacji celów zrównoważonego rozwoju⁽⁶⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z 25 listopada 2014 r. w sprawie UE i globalnych ram rozwoju po roku 2015⁽⁷⁾,
- uwzględniając konkluzje Rady z 10 grudnia 2019 r. zatytułowane „Building a sustainable Europe by 2030 – Progress thus far and next steps” [„Budowanie zrównoważonej Europy do 2030 r. – dotychczasowe postępy i kolejne kroki”],
- uwzględniając konkluzje Rady z 18 października 2018 r.,
- uwzględniając konkluzje Rady z 20 czerwca 2017 r. pt. „Zrównoważona przyszłość Europy: działania UE w związku z programem działań na rzecz zrównoważonego rozwoju do roku 2030”,
- uwzględniając swoją rezolucję z 6 lipca 2017 r. w sprawie działań UE na rzecz zrównoważonego rozwoju⁽⁸⁾,

⁽³⁾ Dz.U. L 209 z 14.6.2021, s. 1.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2022)0099.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 456 z 10.11.2021, s. 191.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 23 z 21.1.2021, s. 130.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 289 z 9.8.2016, s. 5.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 334 z 19.9.2018, s. 151.

Czwartek, 23 czerwca 2022 r.

- uwzględniając swoją rezolucję z 9 czerwca 2021 r. w sprawie unijnej strategii na rzecz bioróżnorodności 2030 – przywracanie przyrody do naszego życia⁽⁹⁾,
- uwzględniając konkluzje Rady z 9 kwietnia 2019 r. zatytułowane „Z myślą o sprawieniu, by do roku 2030 Unia stała się jeszcze bardziej zrównoważona”,
- uwzględniając swoją rezolucję z 12 maja 2016 r. w sprawie działań następczych i przeglądu programu działań do roku 2030⁽¹⁰⁾,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji z oceny 7. programu działań w zakresie środowiska z 15 maja 2019 r. (COM(2019)0233),
- uwzględniając wniosek Komisji dotyczący decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ogólnego unijnego programu działań w zakresie środowiska do 2030 r. (COM(2020)0652),
- uwzględniając sprawozdanie Europejskiej Agencji Środowiska z 2019 r. zatytułowane „Środowisko Europy 2020 – stan i prognozy: wiedza na rzecz transformacji w kierunku zrównoważonej Europy”,
- uwzględniając sprawozdanie monitorujące Eurostatu z 2021 r. na temat postępów w kierunku celów zrównoważonego rozwoju w kontekście UE,
- uwzględniając swoją rezolucję z 11 marca 2021 r. w sprawie europejskiego semestru na rzecz koordynacji polityki gospodarczej – roczna strategia zrównoważonego wzrostu gospodarczego na 2021 r.⁽¹¹⁾,
- uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 19 września 2018 r. zatytułowaną „Odpowiednie wskaźniki do oceny celów zrównoważonego rozwoju – wkład społeczeństwa obywatelskiego”⁽¹²⁾,
- uwzględniając sprawozdanie na temat zrównoważonego rozwoju za rok 2021 z 14 czerwca 2021 r. zatytułowane „The Decade of Action for the Sustainable Development Goals” [„Dekada Działań na rzecz celów zrównoważonego rozwoju”],
- uwzględniając konkluzje Rady z 22 czerwca 2021 r. zatytułowane „Kompleksowe podejście do przyspieszenia wdrażania oenietowskiej agendy na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 – lepsze odbudowanie po kryzysie związanym z COVID-19”,
- uwzględniając sprawozdanie specjalne 26/2020 Europejskiego Trybunału Obrachunkowego zatytułowane „Środowisko morskie – ochrona przewidziana przez UE jest szeroko zakrojona, lecz powierzchowna”,
- uwzględniając przygotowany przez Komisję dokument otwierający debatę z 30 stycznia 2019 r. zatytułowany „W kierunku zrównoważonej Europy 2030” (COM(2019)0022), w szczególności załącznik III do niego – Podsumowanie wkładu platformy zainteresowanych stron poświęconej celom zrównoważonego rozwoju w dokument otwierający debatę „W kierunku zrównoważonej Europy 2030”,
- uwzględniając art. 54 Regulaminu,
- uwzględniając wspólne obrady Komisji Rozwoju oraz Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności, zgodnie z art. 58 Regulaminu,
- uwzględniając pismo Komisji Kultury i Edukacji,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Rozwoju oraz Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności (A9-0174/2022),

A. mając na uwadze, że na szczeblu europejskim i międzynarodowym sprawiedliwości klimatycznej nie osiągnie się bez rozwoju, który będzie inkluzywny i zrównoważony pod względem środowiskowym, społecznym i gospodarczym; mając na uwadze, że osiągnięcie celów zrównoważonego rozwoju jest zatem zasadniczym warunkiem wstępnym osiągnięcia sprawiedliwej i uczciwej transformacji zgodnie z porozumieniem paryskim i Europejskim Zielonym Ładem;

⁽⁹⁾ Dz.U. C 67 z 8.2.2022, s. 25.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. C 76 z 28.2.2018, s. 45.

⁽¹¹⁾ Dz.U. C 474 z 24.11.2021, s. 91.

⁽¹²⁾ Dz.U. C 440 z 6.12.2018, s. 14.

Czwartek, 23 czerwca 2022 r.

- B. mając na uwadze, że skutki pandemii COVID-19 nie są jeszcze w pełni znane, ale spowodowały już znaczny regres w realizacji celów zrównoważonego rozwoju, zwłaszcza w krajach globalnego Południa, w których systemy opieki zdrowotnej są słabe, a wskaźniki wyszczerpienia pozostają bardzo niskie, a także doprowadziły do pogłębienia nierówności i ubóstwa; mając na uwadze, że według sprawozdania ONZ na temat finansowania zrównoważonego rozwoju z 2021 r. pandemia COVID-19 może doprowadzić do „straconej dekady” dla zrównoważonego rozwoju; mając na uwadze, że szczególnie ucierpiały kraje najsłabiej rozwinięte ze względu na ich podatność na wstrząsy zewnętrzne; mając na uwadze, że zdrowe środowisko jest podstawowym filarem zrównoważonego rozwoju; mając na uwadze, że według szacunków wskaźnik rozwoju społecznego w 2020 r. ulegnie „gwałtownemu i bezprecedensowemu spadkowi” po raz pierwszy od 30 lat, odkąd oblicza się jego wartość; mając na uwadze, że wskaźnik skrajnego ubóstwa wzrósł w 2020 r. po raz pierwszy od 20 lat; mając na uwadze, że z drugiej strony okres po pandemii COVID-19 stanowi istotną szansę na przekształcenie naszych społeczeństw, aby spełnić aspiracje określone w celach zrównoważonego rozwoju; mając na uwadze, że przed pandemią COVID-19 szacowana roczna luka finansowa na świecie, tj. różnica między finansowaniem a potrzebami związanymi z realizacją celów zrównoważonego rozwoju, wynosiła 2,5 bln USD; mając na uwadze, że według jednego z szacunków na początku 2021 r. niepewność gospodarcza i związany z pandemią niedobór wydatków na odbudowę w krajach rozwijających się zwiększył tę lukę o 50 % do 3,7 bln USD; mając na uwadze, że nowa Komisja Specjalna ds. Pandemii COVID-19: wyciągnięte wnioski i zalecenia na przyszłość mogłaby zbadać wpływ pandemii na cele zrównoważonego rozwoju;
- C. mając na uwadze, że według sprawozdania ONZ na temat zrównoważonego rozwoju na świecie z 2019 r. oraz według wskaźnika realizacji celów zrównoważonego rozwoju (Indeksu SDG) za 2020 r. opracowanego przez oenzetowską Sieć Rozwiązań na rzecz Zrównoważonego Rozwoju (SDSN) żaden kraj europejski nie jest na dobrej drodze do osiągnięcia wszystkich celów zrównoważonego rozwoju do 2030 r.; mając na uwadze, że według europejskiego sprawozdania na temat zrównoważonego rozwoju z 2021 r. w roku 2020 po raz pierwszy od przyjęcia celów zrównoważonego rozwoju nie wzrosła średnia wartość Indeksu SDG; mając na uwadze, że według Europejskiej Komisji Gospodarczej ONZ Europa jest na dobrej drodze do osiągnięcia zaledwie 26 – czyli 15 % – spośród 169 celów; mając na uwadze, że według opracowanego przez SDSN Indeksu SDG za 2021 r. państwa OECD są najbliższe realizacji celów Agendy 2030, ale generują największe negatywne skutki uboczne, co osłabia zdolność innych krajów do realizacji ich celów;
- D. mając na uwadze, że nowe realia geopolityczne i humanitarne narzucone przez nielegalną inwazję Rosji i wojnę w Ukrainie mają ogromny wpływ na osiągnięcie celów zrównoważonego rozwoju na świecie, zwłaszcza w odniesieniu do walki z nierównościami, ubóstwem i głodem, i mogą utrudnić realizację tych celów do 2030 r.; mając na uwadze, że pilnie potrzebny jest nowy impuls polityczny do osiągnięcia celów zrównoważonego rozwoju, aby uwzględnić skutki COVID-19 i globalne konsekwencje rosyjskiej inwazji na Ukrainę; mając na uwadze, że w tym kontekście istnieje potrzeba finansowania odnawialnych źródeł energii, aby zapewnić zgodność z celami Agendy 2030 i uniknąć w przyszłości globalnej presji finansowej w sektorze energetycznym;
- E. mając na uwadze, że jak określono w art. 208 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, UE jest zobowiązana uwzględnić cele współpracy na rzecz rozwoju we wszystkich realizowanych przez nią wewnętrznych i zewnętrznych strategiach politycznych, które mogą mieć wpływ na kraje rozwijające się; mając na uwadze, że osiągnięcie spójności we wszystkich obszarach polityki UE ma kluczowe znaczenie dla osiągnięcia celów zrównoważonego rozwoju; mając na uwadze, że spójność polityki na rzecz zrównoważonego rozwoju jest podejściem służącym całościowej integracji różnych wymiarów zrównoważonego rozwoju na wszystkich etapach kształtowania polityki i stanowi kluczowy element wysiłków UE na rzecz wdrożenia Agendy 2030; mając na uwadze, że Komisja w dokumencie roboczym swoich służb z 18 listopada 2021 r. zatytułowanym „Delivering on the UN’s Sustainable Development Goals – A comprehensive approach” [„Realizacja celów zrównoważonego rozwoju ONZ – podejście kompleksowe”] zobowiązała się przyjąć koordynowane przez przewodniczącą Ursulę von der Leyen podejście obejmujące całą administrację rządową, jeśli chodzi o wdrażanie celów zrównoważonego rozwoju; mając na uwadze, że przejście na gospodarkę dobrobytu, która daje planecie więcej niż sama bierze, przewidziane w ósmym unijnym programie działań w zakresie środowiska i zapisane w jej celach priorytetowych na lata 2030 i 2050, będzie wymagało od UE opracowania bardziej całościowego podejścia do kształtowania polityki;
- F. mając na uwadze, że Parlament, Rada Unii Europejskiej i Rada Europejska wielokrotnie od czasu przyjęcia Agendy 2030 na rzecz zrównoważonego rozwoju w 2015 r. wzywały Komisję do przyjęcia nadrzędnej strategii mającej na celu pełne wdrożenie celów zrównoważonego rozwoju;
- G. mając na uwadze silną współzależność między kryzysami sanitarnymi a kryzysami środowiskowymi i kryzysami klimatycznymi; mając na uwadze, że tego rodzaju kryzysy będą narastać w nadchodzących latach, w szczególności z uwagi na zmianę klimatu i utratę różnorodności biologicznej;

Czwartek, 23 czerwca 2022 r.

- H. mając na uwadze, że zdolność do pozyskiwania danych na potrzeby wskaźników dotyczących celów zrównoważonego rozwoju jest w wielu krajach rozwijających się ograniczona, co może poważnie utrudnić ocenę postępów;
- I. mając na uwadze, że przepaść między najbogatszymi a najbiedniejszymi ludźmi i krajami stale się pogłębia; mając na uwadze, że zmniejszanie nierówności (cel zrównoważonego rozwoju nr 10) ma strategiczne znaczenie i powinno być centralnym elementem wspólnych wysiłków na rzecz realizacji Agendy 2030;
- J. mając na uwadze, że cele zrównoważonego rozwoju obejmują wszystkie najważniejsze problemy, przed którymi stoi ludzkość, i nie są związane wyłącznie z polityką rozwojową, ale dotyczą także szerszej polityki publicznej na szczeblu europejskim;
- K. mając na uwadze, że zobowiązując się do realizacji Agendy na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030, UE uznała, że godność jednostki ma podstawowe znaczenie oraz że cele i zadania Agendy powinny zostać osiągnięte przez wszystkie narody, wszystkich ludzi i wszystkie segmenty społeczeństwa;
- L. mając na uwadze, że Parlament Europejski oraz parlamenty narodowe są również odpowiedzialne za zapewnienie włączenia zrównoważonego rozwoju do głównego nurtu swoich procedur w celu rozbitcia skostniałych struktur;
- M. mając na uwadze, że kwestie, których dotyczą cele zrównoważonego rozwoju, to rosnące nierówności, zmiana klimatu, utrata różnorodności biologicznej i rosnąca produkcja odpadów; mając na uwadze, że wszystkie te kwestie są kluczowe dla warunków życia ludzi;
- N. mając na uwadze, że unijna wielostronna platforma wysokiego szczebla ds. realizacji celów zrównoważonego rozwoju, która działała w latach 2017–2019, została utworzona w celu wspierania Komisji i doradzania jej, a także stanowiła forum wymiany doświadczeń i najlepszych praktyk między sektorami oraz na szczeblu lokalnym, regionalnym, krajowym i unijnym, skupiając zainteresowane strony ze społeczeństwa obywatelskiego, organizacji pozarządowych, sektora prywatnego i korporacyjnego;
- O. mając na uwadze, że w świetle powyższego europejska strategia zarządzania uwzględniająca cele zrównoważonego rozwoju w ramach podejścia przekrojowego pozwoliłaby na większą spójność i skuteczność polityk publicznych; mając na uwadze, że na przykład cel nr 14 („Życie pod wodą”), który dotyczy ochrony oceanów, mórz i zasobów morskich oraz wykorzystywania ich w sposób zrównoważony, powinien być realizowany w ramach zintegrowanej polityki morskiej;
- P. mając na uwadze, że globalne postępy w realizacji celów zrównoważonego rozwoju są słabo znane ze względu na niewystarczające możliwości monitorowania, zwłaszcza w krajach rozwijających się;
- Q. mając na uwadze, że pandemia COVID-19 znacznie zaostrzyła istniejące problemy związane z zadłużeniem w krajach rozwijających się, co dodatkowo utrudniło starania na rzecz mobilizacji dochodów wystarczających do osiągnięcia celów zrównoważonego rozwoju; mając na uwadze, że w związku z tym pilnie wymagane są dodatkowe wysiłki w celu zapewnienia ulg w spłacie zadłużenia, aby zapobiec powszechnej niewypłacalności w krajach rozwijających się oraz ułatwić inwestycje w odbudowę i cele zrównoważonego rozwoju;
- R. mając na uwadze, że zgodnie z szóstym sprawozdaniem IPCC z 2022 r. zmiana klimatu zmniejszyła bezpieczeństwo żywnościowe i wodne, utrudniając osiągnięcie celów zrównoważonego rozwoju;
- S. mając na uwadze, że cele zrównoważonego rozwoju mają wymiar niższy niż krajowy oraz lokalny;
- T. mając na uwadze, że oceany są ogromnymi rezerwuarami różnorodności biologicznej i głównym regulatorem globalnego klimatu; mając na uwadze, że ich ochrona ma decydujące znaczenie dla zrównoważonego rozwoju, przyczynia się do eliminacji ubóstwa oraz zapewnia miliardom ludzi zrównoważone źródła utrzymania i bezpieczeństwo żywnościowe;
- U. mając na uwadze, że cele zrównoważonego rozwoju są uniwersalne i niepodzielne; mając na uwadze, że są one wspólne dla wszystkich podmiotów, w tym sektora publicznego i prywatnego, społeczeństwa obywatelskiego i partnerów społecznych, oraz że mają do nich zastosowanie;
- V. mając na uwadze, że 17 celów zrównoważonego rozwoju wraz z ich odpowiednimi 169 zadaniami i towarzyszącymi im wskaźnikami stanowi jedyne globalnie podzielane i politycznie uzgodnione ramy dla polityk opartych na dowodach;

Czwartek, 23 czerwca 2022 r.

Wprowadzenie

1. potwierdza swoje zobowiązanie do realizacji Agendy 2030 i określonych w niej 17 celów zrównoważonego rozwoju, a także zobowiązanie do zadbania o to, by żadnej osoby i żadnego miejsca nie pozostawiono samemu sobie; podkreśla, że w świetle obecnych i przyszłych pandemii oraz następstw wojny w Ukrainie Agenda 2030 stanowi jedyną w swoim rodzaju drogę ku gospodarce dobrobytu, pozwalającą zbudować bardziej sprawiedliwy, inkluzywny, zrównoważony i odporny świat; przyznaje, że cele zrównoważonego rozwoju są przedmiotem wspólnej troski całej ludzkości; zachęca Komisję, by podjęła działania na rzecz przeciwdziałania zmianie klimatu, poszanowania i wspierania praw człowieka, prawa do zdrowia, społeczności lokalnych, uchodźców i migrantów, dzieci, mniejszości, osób znajdujących się w trudnej sytuacji, prawa do rozwoju, równouprawnienia płci, upodmiotowienia kobiet i sprawiedliwości międzypokoleniowej;
2. przypomina, że na realizację zadań określonych w Agendzie 2030 na rzecz zrównoważonego rozwoju pozostało już niespełna osiem lat, a lata 2020 ogłoszono Dekadą Działań ONZ na rzecz zrównoważonego rozwoju;
3. podkreśla, że realizacja Agendy 2030 przyczyni się do osiągnięcia sprawiedliwej i sprzyjającej włączeniu społecznemu ekologicznej i cyfrowej transformacji, zgodnie z ambicjami i działaniami UE przedstawionymi w Europejskim Zielonym Ładzie i cyfrowym Kompasie na 2030 r.;

Zarządzanie

4. wyraża zadowolenie, że przewodnicząca Komisji zobowiązała się przyjąć podejście obejmujące całą administrację rządową, jeśli chodzi o wdrażanie celów zrównoważonego rozwoju UE, oraz włączyć cele zrównoważonego rozwoju do głównych kompetencji każdego komisarza; wzywa zatem Komisję i jej przewodniczącą, aby dokładniej wykazała, w jaki sposób na szczeblu UE wdrażane jest podejście obejmujące całą administrację rządową, jeśli chodzi o cele zrównoważonego rozwoju; stwierdza jednak, że takie podejście może być skuteczne jedynie dzięki przywództwu na najwyższym szczeblu i gdy powstanie konkretny plan zapewniający kompleksowe działania całej Komisji; wyraża ubolewanie, że od 2019 r. nie ma jednego komisarza odpowiedzialnego za wewnętrzne i zewnętrzne wdrażanie celów zrównoważonego rozwoju i koordynację tego wdrażania, co skutkuje fragmentarycznym podejściem, sprzecznym z zasadą spójności polityki na rzecz zrównoważonego rozwoju; proponuje ponadto, aby Komisja wyznaczyła specjalnego wysłannika ds. celów zrównoważonego rozwoju, podlegającego właściwemu komisarzowi, w celu promowania spójnych działań w zakresie celów zrównoważonego rozwoju na całym świecie za pośrednictwem działań zewnętrznych UE;
5. przypomina, że aby osiągnąć cele zrównoważonego rozwoju, Agenda 2030 musi mieć silną legitymację społeczną i musi przejść prawdziwy reset polityczny, który można osiągnąć tylko wtedy, gdy cele te będą postrzegane jako szansa dla obywateli; podkreśla znaczenie mediów w tym względzie; przypomina, że u podstaw celów zrównoważonego rozwoju leży ustrukturyzowane zaangażowanie zainteresowanych stron i partnerstwa wielostronne; wyraża głębokie ubolewanie, że w 2019 r. nie odnowiono mandatu wielostronnej platformy, i wzywa do jej pilnego przywrócenia lub ustanowienia nowego mechanizmu ustrukturyzowanego zaangażowania, ze zrównoważoną, zdywersyfikowaną i demokratyczną reprezentacją obejmującą organizacje społeczeństwa obywatelskiego, organizacje społeczności lokalnych, sektor prywatny (w tym małe i średnie przedsiębiorstwa (MŚP) i organizacje producenckie), związki zawodowe, spółdzielnie, środowisko akademickie i instytucje badawcze, władze regionalne i lokalne oraz grupy marginalizowane; podkreśla kluczową rolę każdego z tych interesariuszy, ponieważ ściśle monitorują oni realizację celów zrównoważonego rozwoju przez rządy i bezpośrednio przyczyniają się do zrównoważonego rozwoju; wzywa do większego zaangażowania i ściślejszych konsultacji z tymi grupami; podkreśla, że wielostronna platforma powinna systematycznie współpracować z Grupą Roboczą ds. Agendy na rzecz Zrównoważonego Rozwoju 2030, aby zapewnić rzeczywisty udział państw członkowskich;
6. dostrzega, że brak odpowiedzialności, przejrzystości i dobrego zarządzania wywiera silny negatywny wpływ na realizację Agendy 2030 zarówno w krajach rozwiniętych, jak i rozwijających się, oraz podkreśla potrzebę wspierania walki z korupcją i uczciwości, by przyspieszyć realizację celów zrównoważonego rozwoju, a także konsekwentnego monitorowania postępów;
7. podkreśla, że starania, by włączyć cele zrównoważonego rozwoju do głównego nurtu wszystkich polityk wewnętrznych i zewnętrznych UE powinny wykraczać poza etap mapowania; przypomina, że wiele strategii polityki wewnętrznej UE nie tylko przyczynia się do realizacji celów zrównoważonego rozwoju, ale pociąga również za sobą bardzo poważne skutki ekologiczne, społeczne i gospodarcze dla krajów rozwijających się oraz dla wrażliwych grup i społeczności; podkreśla zatem, że aby osiągać dalsze postępy na szczeblu globalnym, należy w większym stopniu skoordynować działania wewnętrzne i zewnętrzne UE; podkreśla znaczenie zintegrowanego podejścia, które wymagałoby rozwiązań systemowych; dostrzega postępy w budowaniu zdolności, podkreśla jednak potrzebę zwiększenia spójności i koordynacji działań związanych z budowaniem zdolności w całej UE;

Czwartek, 23 czerwca 2022 r.

8. zdecydowanie zachęca do zwiększenia spójności polityki na rzecz rozwoju w przełomowym pakiecie legislacyjnym „Gotowi na 55”⁽¹³⁾, wspólnej polityce rolnej, wspólnej polityce rybołówstwa, wspólnej polityce handlowej i ogólnie w pracach Komisji; ubolewa, że brak strategii realizacji celów zrównoważonego rozwoju utrudnia osiągnięcie spójności polityki ze względu na brak jasnych, wymiernych i określonych w czasie ogólnounijnych zadań w odniesieniu do wszystkich celów zrównoważonego rozwoju, z których należałoby sporządzać sprawozdania; wzywa do nadania priorytetu zrównoważonemu rozwojowi i włączenia go do głównego nurtu całego cyklu polityki (projektowanie, wdrażanie, ocena), a także do systematycznego uwzględniania wszystkich jego wymiarów w ocenach skutków oraz wymogach dotyczących ujawniania informacji i sprawozdawczości zewnętrznej; proponuje przeprowadzenie audytu przez Komisję w celu zapewnienia spójności między wewnętrzną i zewnętrzną polityką UE; podkreśla, że cele zrównoważonego rozwoju powinny stanowić podstawę europejskiej polityki publicznej;

9. wzywa Komisję, aby zgodnie z wnioskiem Rady Europejskiej z października 2018 r. przyjęła nową unijną strategię wysokiego szczebla dotyczącą wdrażania Agendy 2030 w oparciu o unijne rezolucje i dyrektywy polityczne mające na celu realizację celów zrównoważonego rozwoju, ponieważ na realizację Agendy 2030 pozostało mniej niż osiem lat, w związku z czym pilne wdrożenie jest konieczne zgodnie z Dekadą Działań na rzecz realizacji celów globalnych; uważa, że strategia taka powinna określać co najmniej:

- a) nowe ramy zarządzania, na czele których stałby jeden komisarz wysokiego szczebla, odpowiedzialny za realizację celów zrównoważonego rozwoju we wszystkich obszarach działalności i systematycznie konsultujący się z nową wielostronną platformą;
- b) zmieniony zestaw konkretnych, wymiernych, ogólnounijnych celów z terminami realizacji, aby zwiększyć ambicje UE, a także konkretne środki służące osiągnięciu tych celów;
- c) zaktualizowany system monitorowania i zestaw wskaźników, uwzględniający wewnętrzny i zewnętrzny wpływ UE na globalne postępy w realizacji celów zrównoważonego rozwoju;
- d) jednolity plan finansowy służący osiągnięciu celów UE wynikających z celów zrównoważonego rozwoju i powiązany z powyższymi zadaniami;
- e) plan dyplomacji i współpracy międzynarodowej UE w zakresie celów zrównoważonego rozwoju, pod kierunkiem specjalnego wysłannika ds. celów zrównoważonego rozwoju, aby zapewnić odpowiedni podział obciążeń i równe warunki działania;

zwraca się do przewodniczących Parlamentu, Komisji i Rady, by uzupełnili tę strategię międzyinstytucjonalnym oświadczeniem odnawiającym zaangażowanie UE w realizację Agendy 2030; podkreśla, że strategia ta powinna zostać opublikowana najpóźniej do czerwca 2023 r., tak aby UE mogła odegrać wiodącą rolę w ożywieniu Agendy 2030 na szczytach poświęconym celom zrównoważonego rozwoju, który odbędzie się we wrześniu 2023 r.; podkreśla, że strategia ta powinna podlegać regularnemu przeglądowi i powinny jej towarzyszyć środki naprawcze w obszarach, w których postępy uznano za wstrzymane lub niewystarczające;

10. podkreśla, że koordynacja w ramach instytucji unijnych i między nimi jest warunkiem wstępnym zwiększenia skuteczności działań UE; wzywa do utworzenia międzyinstytucjonalnej grupy zadaniowej, która ułatwi zorganizowany dialog na temat celów zrównoważonego rozwoju i w której skład wejdą przedstawiciele Parlamentu, Komisji i Rady; uważa, że ta grupa zadaniowa, która ma się zbierać co kwartał, powinna przyjąć odpowiedzialność za koordynację wysiłków UE na rzecz realizacji celów zrównoważonego rozwoju w wymiarze wewnętrznym i globalnym; ufa, że Komisja będzie regularnie informować współpracowników o rozwoju polityki i środkach podejmowanych z myślą o realizacji celów zrównoważonego rozwoju;

11. z zadowoleniem przyjmuje uwzględnienie celów zrównoważonego rozwoju w przeglądzie zestawu instrumentów służących lepszemu stanowieniu prawa z 2021 r. obejmującym komunikat, wytyczne i sam zestaw instrumentów, w szczególności specjalne narzędzie dotyczące wdrażania celów zrównoważonego rozwoju oraz wskazanie odpowiednich wskaźników celów zrównoważonego rozwoju dla różnych rodzajów skutków;

⁽¹³⁾ COM(2021)0550.

Czwartek, 23 czerwca 2022 r.

12. jest zdania, że przyjęcie nowej kompleksowej strategii wdrażania powinno opierać się na podejściu oddolnym, powinno być poprzedzone mapowaniem celów zrównoważonego rozwoju oraz szeroko zakrojonym, zorganizowanym, inkluzywnym i wnikliwym partycypacyjnym procesem konsultacji publicznych, któremu powinien towarzyszyć plan szeroko zakrojonych działań komunikacyjnych i zaangażowania obywateli, w tym społeczeństwa obywatelskiego, odpowiednich przedstawicieli przemysłu oraz, w szerszym ujęciu, sektora prywatnego, związków zawodowych, środowisk akademickich, władz regionalnych i lokalnych, mniejszości i słabszych grup społecznych;

13. wzywa Komisję, by wyprzedziła kolejną agendę ONZ po roku 2030 opracowując plan działania obejmujący zadania i środki służące planowaniu kolejnych celów zrównoważonego rozwoju;

Monitorowanie

14. wzywa Parlament, aby wyznaczył stałego sprawozdawcę ds. realizacji celów zrównoważonego rozwoju, który będzie współpracował z Prezydium i wszystkimi komisjami, a także z platformą wielostronną; proponuje ponadto, by każda komisja wyznaczyła posła odpowiedzialnego za realizację celów zrównoważonego rozwoju oraz by ci odpowiedzialni posłowie spotykali się ze sobą i ze stałym sprawozdawcą raz na kwartał w celu zapewnienia spójności;

15. podkreśla, że Parlament Europejski i parlamenty narodowe również mają do odegrania rolę w zapewnieniu włączenia zrównoważonego rozwoju do głównego nurtu procedur i rozbiciu skostniałych struktur; podkreśla jak ważny jest udział i wkład Parlamentu w coroczne Forum Polityczne Wysokiego Szczebla ds. Zrównoważonego Rozwoju (HLPF) oraz rolę, jaką w tym względzie mogłoby odegrać roczne sprawozdanie z realizacji celów zrównoważonego rozwoju;

16. twierdzi, że rzeczywisty wpływ UE na postępy w realizacji celów zrównoważonego rozwoju w UE i na świecie można lepiej zrozumieć jedynie poprzez eliminację istniejących luk w danych, w tym braku zdezagregowanych danych i słabości systemów informacyjnych, dzięki lepszemu wykorzystaniu istniejących danych statystycznych z różnych źródeł oraz uwzględnieniu danych pionierskich i sztucznej inteligencji, zgodnie z przepisami w zakresie ochrony danych; uważa, że kluczowe znaczenie ma monitorowanie postępów w realizacji wszystkich 169 zadań cząstkowych; wzywa UE, aby znacznie zintensyfikowała współpracę techniczną z krajami rozwijającymi się w celu rozwiązania problemu globalnej luki w danych, spowodowanej niewystarczającymi możliwościami monitorowania i niespójnymi metodami;

17. z zadowoleniem przyjmuje roczne sprawozdania monitorujące Eurostatu na temat celów zrównoważonego rozwoju; apeluje, aby coroczny przegląd zestawu wskaźników Eurostatu dotyczących celów zrównoważonego rozwoju odbywał się z systematycznym udziałem władz regionalnych i lokalnych i organizacji społeczeństwa obywatelskiego, tak jak przegląd z 2021 r.; podkreśla, że zrównoważony rozwój ma z natury charakter ponadgraniczny i ponadsektorowy; potwierdza swoją gotowość do zajęcia się negatywnymi efektami zewnętrznymi, jakie realizacja celów zrównoważonego rozwoju wywiera na inne regiony; z zadowoleniem przyjmuje prace rozpoczęte w związku z tym przez Eurostat oraz pierwszą próbę częściowego ilościowego określenia takich efektów zewnętrznych, ale podkreśla, że metodykę tę należy dalej rozwijać, aby odpowiednio uwzględnić globalny ślad UE⁽¹⁴⁾; postuluje rozszerzenie zestawu wskaźników dla każdego celu powyżej maksymalnej liczby sześciu, aby uwzględnić działania zewnętrzne Unii, europejskie łańcuchy dostaw i wartości oraz skutki zewnętrzne konsumpcji w Unii;

18. podkreśla, że trzeba wdrożyć konkluzje Rady z 24 października 2019 r. na temat gospodarki dobrobytu, i wzywa w związku z tym Komisję, aby niezwłocznie opracowała tabelę wskaźników i zestaw wskaźników wykraczających poza PKB, jak określono w ósmym unijnym programie działań w zakresie środowiska, który stawia ludzi i ich dobrostan w centrum kształtowania polityki; wzywa Komisję, by rozważyła, czy stosować w monitorowaniu wdrażania celów zrównoważonego rozwoju alternatywne miary postępu, takie jak wskaźnik postępu społecznego;

19. podkreśla, że w odniesieniu do każdego celu zrównoważonego rozwoju w UE należy ustalić minimalny poziom danych i dezagregacji statystycznej dostosowany do globalnych ram monitorowania celów zrównoważonego rozwoju, obejmujący, w stosownych przypadkach, położenie geograficzne, płeć, orientację seksualną, dochód, poziom wykształcenia, wiek, rasę, pochodzenie etniczne, status migracyjny, niepełnosprawność i inne cechy, a także uwzględniający zasady podejścia do danych opartego na prawach człowieka; z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę Komisji, by ustanowić wskaźniki pozwalające mierzyć nierówności w tym względzie; zachęca Eurostat do podjęcia wszelkich prac przygotowawczych koniecznych do uwzględnienia tego poziomu dezagregacji w przyszłych sprawozdaniach monitorujących, zgodnie z wytycznymi i priorytetami określonymi przez międzyagencyjną grupę ekspertów ds. wskaźników celów zrównoważonego rozwoju i dostosowanymi do kontekstu UE;

⁽¹⁴⁾ Eurostat, Komisja Europejska, „EU SDG Indicator set 2021 – Result of the review in preparation of the 2021 edition of the EU SDG Monitoring Report” [Zestaw wskaźników celów zrównoważonego rozwoju UE na 2021 r. – wyniki przeglądu służącego przygotowaniu unijnego sprawozdania monitorującego cele zrównoważonego rozwoju za 2021 r.], 2021 r.

Czwartek, 23 czerwca 2022 r.

20. przypomina, że w Agendzie 2030 głównym narzędziem rozliczalności są dobrowolne przeglądy krajowe; przypomina o tym, jak ważne są przeglądy krajowe pozwalające określać napięcia między celami zrównoważonego rozwoju i rozwiązania kompromisowe oraz tworzyć iteracyjny proces dostosowywania polityki w miarę postępów w realizacji zadań; zachęca państwa członkowskie UE, aby uczestniczyły w dobrowolnych przeglądach krajowych oraz w znaczący sposób uwzględniały i wdrażały przedstawione przy tej okazji zalecenia; wzywa Komisję, aby przedstawiła dobrowolny przegląd UE podczas HLPF w 2023 r., a następnie przedstawiała taki przegląd co roku, oraz aby dążyła do dalszej standaryzacji dobrowolnych przeglądów krajowych, koncentrujących się na każdej z wyłącznych i dzielonych kompetencji UE, ale także zawierających ocenę łącznego pozytywnego i negatywnego wpływu UE i jej państw członkowskich na globalne postępy w realizacji celów zrównoważonego rozwoju; uważa, że taki przegląd powinien opierać się na zmienionym zestawie wskaźników celów zrównoważonego rozwoju i powinien obejmować priorytety wewnętrzne, dyplomację i działania międzynarodowe służące odbudowie i ochronie globalnych dóbr wspólnych oraz rozwiązaniu problemu międzynarodowych skutków zewnętrznych polityki wewnętrznej UE, a także pozytywne i negatywne aspekty działań UE;

21. dostrzega znaczenie, jakie dla realizacji każdego celu zrównoważonego rozwoju mają dobrowolne przeglądy lokalne i dobrowolne przeglądy na szczeblu niższym niż krajowy; wzywa Komisję, aby przed szczytem w sprawie celów zrównoważonego rozwoju w 2023 r. skonsultowała się z Parlamentem i poinformowała go o dobrowolnym przeglądzie UE; podkreśla, że trzeba prowadzić regularny przegląd realizacji celów zrównoważonego rozwoju na szczeblu regionalnym i lokalnym w UE; z zadowoleniem przyjmuje w związku z tym prace Programu Narodów Zjednoczonych ds. Osiedli Ludzkich; sprzyja dalszemu rozwijaniu inicjatywy ONZ dotyczącej dostosowania celów zrównoważonego rozwoju do warunków lokalnych, mającej przyspieszyć i nasilić działania zmierzające do osiągnięcia celów zrównoważonego rozwoju do 2030 r.; wyraża uznanie dla prac Wspólnego Centrum Badawczego związanych z dostosowaniem Agendy 2030 do lokalnych uwarunkowań oraz europejskim podręcznikiem dobrowolnych lokalnych przeglądów celów zrównoważonego rozwoju, który oferuje przydatne oficjalne i eksperymentalne wskaźniki do stworzenia skutecznego lokalnego systemu monitorowania realizacji celów zrównoważonego rozwoju, ukierunkowanego specjalnie na miasta europejskie; z zadowoleniem przyjmuje zainicjowany przez Parlament Europejski projekt pilotażowy „Monitorowanie celów zrównoważonego rozwoju w regionach UE – wypełnianie luk w danych”, w którym zostanie określony i przetestowany zharmonizowany zestaw wskaźników dla regionów UE służących monitorowaniu realizacji celów zrównoważonego rozwoju i który utoruje drogę do systematycznego procesu przeglądu w regionach UE;

22. wzywa Komisję, aby co roku w orędziu o stanie Unii przedstawiała podsumowanie postępów i ustaleń zawartych w rocznym sprawozdaniu Eurostatu z monitorowania celów zrównoważonego rozwoju; oczekuje, że w rocznym programie prac Komisji znajdują się cele zrównoważonego rozwoju jako priorytet roczny, w tym konkretne propozycje inicjatyw ustawodawczych i nieustawodawczych, które mają się przyczynić do ich realizacji, a także że cele zrównoważonego rozwoju będą w pełni uwzględniane w całym rocznym programie prac Komisji;

23. dostrzega znaczenie, jakie dla realizacji celów zrównoważonego rozwoju ma sprawozdawczość sektora prywatnego; podkreśla, że sprawozdawczość oraz należyta staranność przedsiębiorstw w zakresie zrównoważonego rozwoju, jeśli podlegają odpowiednim kontrolom, mogą stanowić ważne ramy zachęcające do większej odpowiedzialności w sektorze prywatnym, jeśli chodzi o społeczne i środowiskowe oddziaływanie przedsiębiorstw oraz ich wkład w realizację celów zrównoważonego rozwoju; zachęca wszystkie podmioty w całym społeczeństwie, w tym podmioty prywatne, aby podjęły się regularnego, dobrowolnego składania sprawozdań na temat realizacji celów zrównoważonego rozwoju;

24. wzywa Komisję, aby utworzyła dla inicjatyw szczebla lokalnego na rzecz realizacji celów zrównoważonego rozwoju internetowe forum wymiany najlepszych praktyk, zorganizowane według poszczególnych celów; proponuje, by promować istnienie tego forum jako część działań zewnętrznych i wewnętrznych UE na rzecz realizacji celów zrównoważonego rozwoju;

Budżet i finansowanie

25. podkreśla, że kluczowym narzędziem realizacji celów zrównoważonego rozwoju jest budżet UE w połączeniu z pakietem odbudowy NextGenerationEU ze względu na ich łączną wielkość 1,8 bln EUR, długoterminowy zasięg i wymiar wielonarodowy⁽¹⁵⁾;

⁽¹⁵⁾ Departament Tematyczny ds. Budżetu, Dyrekcja Generalna ds. Polityki Wewnętrznej, dla Komisji Kontroli Budżetowej, „The Sustainable Development Goals in the EU budget” [Cele zrównoważonego rozwoju w budżecie UE], 2021 r.

Czwartek, 23 czerwca 2022 r.

26. zauważa z niepokojem, że zadłużenie publiczne globalnego Południa osiągnęło bezprecedensowe poziomy już przed pandemią COVID-19, co skutkowało zwiększeniem części budżetów publicznych przeznaczanych na obsługę długów zewnętrznych, a tym samym miało wpływ na zdolność rządów do odpowiedniego finansowania i świadczenia podstawowych usług publicznych; jest zaniepokojony, że obecny kryzys pogłębił istniejącą już wcześniej podatność na zagrożenia związane z zadłużeniem; postuluje utworzenie wielostronnego mechanizmu konwersji długu, pod auspicjami ONZ, by rozwiązać problem kryzysu zadłużenia w krajach rozwijających się i zapotrzebowania na finansowanie związane z Agendą 2030;

27. podkreśla, jak ważne jest dokładne i kompleksowe mierzenie wkładu UE w realizację celów zrównoważonego rozwoju, jako że jest to niezbędny warunek osiągnięcia spójności polityki na rzecz zrównoważonego rozwoju; z zadowoleniem przyjmuje planowany przez Komisję poziom wydatków na oficjalną pomoc rozwojową (ODA) w odniesieniu do konkretnych celów zrównoważonego rozwoju oraz starania Komisji, aby śledzić wydatki budżetowe UE związane z klimatem, różnorodnością biologiczną, czystym powietrzem, migracją i równouprawnieniem płci⁽¹⁶⁾; wyraża zadowolenie, że w wielu obszarach polityki wprowadzane są systemy sprawozdawczości dotyczącej celów zrównoważonego rozwoju, w tym w obszarze współpracy na rzecz rozwoju; ubolewa jednak, że pomimo zobowiązania Komisji z listopada 2020 r. poczyniono niewystarczające postępy, jeśli chodzi o śledzenie zasobów i całości wydatków związanych z celami zrównoważonego rozwoju – poza obszarem działań zewnętrznych, jak wskazano w przeglądzie Europejskiego Trybunału Obrachunkowego z 2019 r. – oraz śledzenie niespójności między wydatkami, przy czym oba te niedociągnięcia ograniczają zdolność UE i państw trzecich do osiągnięcia celów zrównoważonego rozwoju, zwłaszcza w dziedzinie rolnictwa; dlatego też uwypukla potrzebę kompleksowego monitorowania wydatków na cele zrównoważonego rozwoju za pomocą specjalnych metod, na przykład w odniesieniu do nierówności (cel nr 10) i ich strategicznego znaczenia dla realizacji wszystkich celów zrównoważonego rozwoju; przypomina, że będzie to wymagało wyjścia poza obecne mapowanie, które przeprowadza się w rocznym sprawozdaniu z zarządzania i wyników budżetu Unii; zauważa z niepokojem, że w ostatnich kilku latach poziom dotowania ODA dla krajów rozwijających się ogólnie, a dla krajów najuboższych w szczególności, stopniowo się zmniejszała, i wzywa UE, aby osiągnęła cel, jakim jest przeznaczenie co najmniej 20 % ODA na rozwój społeczny jako podstawowe narzędzie realizacji celów zrównoważonego rozwoju; podkreśla, że darczyńcy muszą priorytetowo traktować finansowanie oparte na dotacjach, zwłaszcza w przypadku krajów najuboższych ze względu na ich obciążenie nadmiernym zadłużeniem; wzywa Komisję, aby poprawiła obecne narzędzia finansowania w celu osiągnięcia do 2030 r. zerowych emisji netto w europejskich działaniach i łańcuchach dostaw;

28. podkreśla potrzebę finansowania szkoleń w dziedzinie budowania zdolności MŚP, aby wiedziały, jak wdrażać cele zrównoważonego rozwoju w codziennej działalności;

29. z zadowoleniem przyjmuje wysiłki zmierzające do kompleksowego włączenia celów zrównoważonego rozwoju do europejskiego semestru, w tym przez prowadzenie rocznych analiz zrównoważonego wzrostu gospodarczego oraz włączenie rocznego monitoringu Eurostatu dotyczącego celów zrównoważonego rozwoju do pakietu wiosennego europejskiego semestru; ponownie wyraża poparcie dla włączenia do europejskiego semestru wskaźników różnorodności biologicznej; wzywa państwa członkowskie, by podniosły poziom ambicji krajowych reakcji na wdrażanie Agendy 2030; z zadowoleniem odnotowuje centralne miejsce celów zrównoważonego rozwoju w pakiecie jesiennym, zwłaszcza zalecenie, żeby państwa członkowskie realizowały strategię wykraczania poza PKB, by w pełni uwzględnić w krajowych reakcjach cele zrównoważonego rozwoju; wzywa Komisję, aby kontynuowała reformę europejskiego semestru w celu zrównoważenia priorytetów gospodarczych, społecznych i środowiskowych, tak by stał się on motorem długoterminowej transformacji społecznej, środowiskowej i gospodarczej oraz spowodował lepszą integrację Agendy 2030, Europejskiego filaru praw socjalnych i Europejskiego Zielonego Ładu na wszystkich szczeblach, przy pełnym zaangażowaniu władz lokalnych i regionalnych i w uzupełnieniu reform i inwestycji w państwach członkowskich; uważa, że w takiej reformie należy zadbać o to, by europejska koordynacja polityki dotyczącej celów zrównoważonego rozwoju nie doprowadziła do procesu politycznego równoległego do europejskiego semestru, lecz obejmowała zintegrowane i spójne podejście oparte na nowym pakiecie na rzecz zrównoważonego rozwoju; oczekuje, że proces europejskiego semestru zwiększy możliwości państw członkowskich, jeśli chodzi o monitorowanie postępów we wdrażaniu celów zrównoważonego rozwoju;

30. popiera Europejski Zielony Ład; apeluje o lepsze zrozumienie synergicznej roli celów zrównoważonego rozwoju w przeciwdziałaniu zmianie klimatu i podkreśla w tym kontekście przydatność celów zrównoważonego rozwoju, w szczególności celu nr 13, oraz możliwość pracy nad kompromisami i spójnością polityczną w ramach celów zrównoważonego rozwoju;

⁽¹⁶⁾ Departament Tematyczny ds. Budżetu, Dyrekcja Generalna ds. Polityki Wewnętrznej, dla Komisji Kontroli Budżetowej, „Budgetary control of the Sustainable Development Goals in the EU budget – What measures are in place to ensure effective implementation?” [Kontrola budżetowa celów zrównoważonego rozwoju w budżecie UE – środki wprowadzone, aby zapewnić skuteczne wykonanie], 2021 r.

Czwartek, 23 czerwca 2022 r.

31. domaga się kompleksowego przyporządkowania pul środków finansowych na strategię polityczne, programy i fundusze UE, które zostały wzmocnione dodatkowymi funduszami NextGenerationEU w celu stworzenia bardziej ekologicznej, cyfrowej i odpornej Europy, w tym określenia, czy inwestycje i reformy strukturalne realizowane w ramach Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności są zgodne z celami Agendy 2030 i przyczyniają się do ich realizacji; apeluje o stosowanie w pełni metodyki monitorowania wydatków na cele związane z klimatem oraz zasady „nie czyni poważnych szkód” w krajowych planach odbudowy i zwiększania odporności, a także priorytetów społecznych i demograficznych określonych w celach zrównoważonego rozwoju i Europejskim filarze praw socjalnych;

32. podkreśla, że finansowanie publiczne i prywatne musi być dostosowane do celów zrównoważonego rozwoju; wzywa Komisję, aby włączyła Agendę 2030 do polityki gospodarczej i finansowej i prawodawstwa w tym zakresie; wzywa UE i jej państwa członkowskie, aby w sytuacji, gdy środki ODA są ograniczone, koncentrowały działania łączone na tych obszarach, w których mogą one wnieść wartość dodaną do lokalnej gospodarki; wzywa Komisję i państwa członkowskie, by w szerszym zakresie traktowały priorytetowo partnerstwa z przedsiębiorstwami krajowymi z krajów najsłabiej rozwiniętych, stosującymi zrównoważone i sprzyjające włączeniu społecznemu modele biznesowe;

33. podkreśla znaczenie współpracy sektora publicznego i prywatnego na rzecz promowania i finansowania zrównoważonego rozwoju; podkreśla, że instytucje finansowe muszą określić i przyjąć strategię i założenia, aby dostosować portfele finansowe do celów zrównoważonego rozwoju, oraz regularnie składać sprawozdania z postępów; apeluje o pogłębione dyskusje i współdziałanie z sektorem prywatnym, aby pobudzić finansowanie ze środków prywatnych oraz zintensyfikować tworzenie corocznych wytycznych dotyczących działań w zakresie celów zrównoważonego rozwoju dla mikroprzedsiębiorstw i MŚP, środowisk akademickich i organizacji społeczeństwa obywatelskiego; wzywa UE i jej państwa członkowskie – zwłaszcza ze względu na obawy dotyczące zdolności obsługi zadłużenia – do przyjęcia ostrożnego podejścia do finansowania mieszanego oraz do zadbania o to, by wszystkie środki finansowe uruchamiane za pośrednictwem instrumentów łączonych były zgodne z zasadami skuteczności rozwoju i zrównoważoności oraz opracowanymi przez Komitet Pomocy Rozwojowej OECD zasadami finansowania mieszanego;

34. zauważa, że UE nadal nie ma konkretnego planu finansowania celów zrównoważonego rozwoju; usilnie namawia Komisję, aby szybko przedstawiła taki plan, gdyż roczną lukę w finansowaniu celów zrównoważonego rozwoju po pandemii COVID-19 szacuje się na 3,7 bln USD⁽¹⁷⁾; podkreśla, że brak takiego planu, zawierającego jasno określone i wymierne cele, uniemożliwia kompleksowe śledzenie wydatków z budżetu UE na cele zrównoważonego rozwoju;

35. wzywa UE, aby wywiązała się z zobowiązań związanych z celami zrównoważonego rozwoju dotyczących inwestowania w edukację i szkolenie uchodźców i migrantów, co dałoby im możliwość wykorzystania ich potencjału w społecznościach i gospodarkach krajów przyjmujących;

36. odnotowuje zmiany w europejskiej infrastrukturze finansowej na rzecz rozwoju, przedstawione w konkluzjach Rady z 14 czerwca 2021 r.; apeluje do Komisji, by realizacja Agendy 2030 znalazła się w centrum nowej europejskiej infrastruktury finansowej na rzecz rozwoju, co pozwoliłoby zwiększyć jej oddziaływanie, skuteczność, koordynację i inkluzywność; podkreśla potencjał, jaki ma w pełni funkcjonalna europejska infrastruktura finansowa na rzecz rozwoju pod względem wypełniania globalnej luki w finansowaniu celów zrównoważonego rozwoju; wzywa do poszerzenia współpracy i zwiększenia spójności między Europejskim Bankiem Inwestycyjnym, Europejskim Bankiem Odbudowy i Rozwoju, krajowymi bankami rozwoju oraz innymi małymi i średnimi podmiotami finansowymi, ze szczególnym uwzględnieniem projektów inwestycyjnych o wartości poniżej 5 mln EUR, w celu wzmocnienia oddziaływania celów zrównoważonego rozwoju; wzywa Komisję, aby opracowała wspólne ramy i wytyczne dotyczące całościowej kontroli zrównoważonego charakteru finansowania unijnego, zgodnie z podejściem przyjętym w Drużynie Europy, w celu zapewnienia zarówno skuteczności, jak i wydajności europejskiej polityki rozwojowej; apeluje, by wykorzystać podejście Drużyny Europy do zapewnienia ścisłej koordynacji działań UE i jej państw członkowskich służących realizacji Agendy 2030; apeluje do UE, by przejęła inicjatywę w mobilizowaniu odpowiednich środków finansowych z krajów rozwiniętych na wsparcie przekształceń związanych z celami zrównoważonego rozwoju i pilnej potrzeby przystosowania się do zmiany klimatu w krajach najbardziej podatnych na zagrożenia; wzywa Komisję do zadbania o to, by nowa europejska infrastruktura finansowa na rzecz rozwoju służyła przywróceniu wielostronnego systemu oficjalnego finansowania rozwoju, co wyeliminowałoby niezrównoważone udzielanie pożyczek przez niektóre państwa nienależące do tego systemu;

⁽¹⁷⁾ OECD, „Global Outlook on Financing for Sustainable Development 2021 – A New Way to Invest for People and Planet” [Globalne prognozy dotyczące finansowania zrównoważonego rozwoju 2021 – nowy sposób inwestowania na rzecz ludzi i planety], Paryż, 2020 r.

Czwartek, 23 czerwca 2022 r.

37. podkreśla, że w tej krytycznej dekadzie należy pilnie zwiększyć ambicje i działania w zakresie łagodzenia skutków zmian klimatu, dostosowania do nich i finansowania, aby zlikwidować różnice między państwami członkowskimi w kwestiach środowiskowych;
38. podkreśla, jak ważne jest kontynuowanie wysiłków na rzecz osiągnięcia celów zrównoważonego rozwoju, i przypomina, że nawet w czasach ograniczeń budżetowych edukacja pozostaje prawem podstawowym i niezbędną inwestycją umożliwiającą osiągnięcie wszystkich celów zrównoważonego rozwoju, a także zwraca uwagę na ważną rolę, jaką odgrywa UE za sprawą pomocy humanitarnej i silniejszych partnerstw z różnymi częściami świata, w tym z Afryką;
39. podkreśla kluczową rolę, jaką edukacja, kultura, sport i programy UE w tych dziedzinach odgrywają w realizacji celów zrównoważonego rozwoju, i apeluje o wzmocnienie ich międzynarodowego wymiaru, przy jednoczesnym uznaniu siły dyplomacji obywatelskiej;
40. podkreśla ważność celu zrównoważonego rozwoju nr 4.1, który dotyczy zapewnienia wszystkim 12-letniego cyklu bezpłatnej edukacji na szczeblu podstawowym i średnim; przypomina, że obecne wydatki rządowe w krajach o niskim i niższym średnim dochodzie nie osiągają poziomu wymaganego, by zrealizować cele zrównoważonego rozwoju; przypomina, że finansowanie zewnętrzne jest kluczowe dla wsparcia możliwości edukacyjnych w najuboższych krajach świata; wzywa UE i jej państwa członkowskie, aby zwiększyły pomoc rozwojową na realizację celu, jakim jest powszechny dostęp do edukacji, poprzez wsparcie budżetowe UE, które dowiodło swojej skuteczności w dziedzinie edukacji;
41. zachęca światowych przywódców, by postrzegali dołączalność i dostęp do infrastruktury cyfrowej, na przykład dostęp do przystępnej cenowo sieci o wysokiej jakości, jako prawo wywodzące się z prawa podstawowego do edukacji;
42. wzywa Komisję, aby koordynowała i wspierała państwa członkowskie za pomocą zaleceń dla poszczególnych krajów oraz wymiany najlepszych praktyk z myślą o poprawie jakości i inkluzyjności ich systemów edukacyjnych oraz eliminacji różnic w traktowaniu kobiet i mężczyzn oraz różnic społeczno-ekonomicznych przy nabywaniu podstawowych umiejętności i przyswajaniu nauk przyrodniczych, technologii, inżynierii, sztuki i matematyki zgodnie z wizją europejskiego obszaru edukacji, transformacją ekologiczną i cyfrową UE oraz celem zrównoważonego rozwoju nr 4;
43. wzywa państwa członkowskie do pełnego wykorzystania GreenComp – europejskich ram kompetencji w zakresie zrównoważonego rozwoju – aby opracować systematyczne podejście do rozwoju nastawienia uwzględniającego zasady zrównoważonego rozwoju we wszystkich grupach wiekowych i na wszystkich poziomach wykształcenia, łączącego znaczenie dla realiów lokalnych, regionalnych i krajowych ze spójnym podejściem w europejskim obszarze edukacji; ponawia swój apel do państw członkowskich, by dokończyły tworzenie europejskiego obszaru edukacji do 2025 r., co będzie istotnym krokiem pośrednim w kierunku osiągnięcia założeń wyznaczonych w celu zrównoważonego rozwoju nr 4;
44. sprzyja tworzeniu sieci kontaktów między sektorami kształcenia pozaformalnego i formalnego, aby budować profesjonalne społeczności edukacyjne, które wspierają nauczycieli, gdy ci modernizują praktyki pedagogiczne, promują wielorakie kompetencje, podsycają poczucie odpowiedzialności wśród uczniów i pielęgnują ich inteligencję emocjonalną i odporność w obliczu strachu i niepewności; zwraca uwagę na doświadczenie powszechnych stowarzyszeń sportowych i kulturalnych w tym zakresie;
45. nalega, aby organy oświatowe inwestowały w poprawę jakości kształcenia i szkolenia zawodowego za pomocą najnowocześniejszej infrastruktury, procesów cyfryzacji i powiązań z trójkątem wiedzy, które dostosowałyby sektor do celów zrównoważonego rozwoju środowiskowego i społecznego oraz umożliwiły mu stworzenie alternatywnych ścieżek rozwoju umiejętności przyczyniających się do realizacji celów zrównoważonego rozwoju;
46. przypomina edukatorom o zasadniczej roli wczesnej edukacji w kształtowaniu u małych dzieci postaw i wartości, które sprzyjają rozwojowi nastawienia uwzględniającego zasady zrównoważonego rozwoju, oraz o angażowaniu rodzin w rozważania, w jaki sposób również one mogą przyczynić się do zrównoważonego rozwoju, zarówno jako jednostki, jak i członkowie społeczności;
47. popiera przedsiębiorczość młodzieży jako mechanizm służący realizacji celów zrównoważonego rozwoju w UE i poza nią za pomocą narzędzi europejskich, takich jak Erasmus dla młodych przedsiębiorców i program edukacji i podnoszenia świadomości na temat rozwoju, ze względu na potencjał poprawy wskaźników zatrudnienia, zapewnienia godziwych źródeł utrzymania grupom znajdującym się w trudnej sytuacji i opracowania innowacyjnych rozwiązań.

Czwartek, 23 czerwca 2022 r.

48. ubolewa, że UE nie zrealizowała trzech z czterech zadań na 2020 r. ujętych w celu zrównoważonego rozwoju nr 14 (życie pod wodą); ubolewa ponadto, że w 2020 r. Europejski Trybunał Obrachunkowy stwierdził, że choć obowiązują ramy ochrony środowiska morskiego, działania UE nie spowodowały przywrócenia dobrego stanu środowiska mórz ani zrównoważonych poziomów połowów we wszystkich morzach; wzywa Komisję, by uwzględniła ustalenia i zalecenia zawarte w tym sprawozdaniu w przygotowywanym planie działania na rzecz ochrony zasobów rybnych i ekosystemów morskich, a także w przyszłych działaniach przewidzianych w strategii na rzecz bioróżnorodności;

49. przypomina, że kryzys klimatyczny i kryzys różnorodności biologicznej są ze sobą powiązane i należy się nimi zająć spójnie i równolegle; podkreśla, że prawnie wiążące cele w zakresie odbudowy zasobów przyrodniczych są pilnie potrzebne, by zaradzić drastycznemu spadkowi różnorodności biologicznej w UE i osiągnąć cele zrównoważonego rozwoju nr 14 i 15, które mają pomóc w łagodzeniu kryzysu klimatycznego i budowaniu odporności; w tym kontekście wyraża ubolewanie z powodu opóźnienia wniosku w sprawie unijnych przepisów dotyczących odbudowy zasobów przyrodniczych i wzywa do jego szybkiej publikacji;

50. podkreśla znaczenie celu zrównoważonego rozwoju nr 17 (partnerstwa na rzecz celów); zauważa w ramach partnerstw globalnych i budowania zdolności innowacyjną rolę inicjatyw open source, takich jak inicjatywa Cele Rozwoju Wewnętrzne, które mają za zadanie edukować, inspirować i wzmacniać pozycję obywateli, by byli pozytywną siłą sprawczą zmian w społeczeństwie, a tym samym przyspieszać postępy w realizacji celów zrównoważonego rozwoju;

Współpraca wielostronna

51. utrzymuje, że odnowione globalne zaangażowanie polityczne i zintensyfikowana współpraca wielostronna będą konieczne do osiągnięcia przez UE i jej partnerów znaczących postępów w ciągu najbliższych ośmiu lat; apeluje o podjęcie zorientowanych na działania zobowiązań na rzecz realizacji celów zrównoważonego rozwoju do szczytu w 2023 r., który wyznaczy połowę okresu realizacji Agendy 2030; przypomina, że UE, jako najbardziej udany projekt integracyjny na świecie, odnoszący sukcesy w propagowaniu multilateralizmu i wyznaczający światowe standardy, jest wyjątkowo przygotowana do przyspieszenia postępów w realizacji celu zrównoważonego rozwoju nr 17 (partnerstwa na rzecz celów); wzywa zatem UE, aby przyjęła wiodącą rolę w definiowaniu tego politycznego resetu podczas HLPF w 2022 r. i na szczycie w sprawie celów zrównoważonego rozwoju w 2023 r.; proponuje, aby przewodnicząca Komisji aktywnie uczestniczyła w każdym HLPF;

52. wyraża poważne zaniepokojenie, że utrata różnorodności biologicznej i usług ekosystemowych osłabi postępy w realizacji około 80 % ocenianych zadań wyszczególnionych w celach zrównoważonego rozwoju; przypomina, że odbudowa środowiska ma kluczowe znaczenie dla wdrożenia podejścia „Jedno zdrowie”; apeluje, aby UE zajęła się podstawowymi przyczynami utraty różnorodności biologicznej i uwzględniła obowiązki ochrony, przywracania i zrównoważonego wykorzystania zasobów w szerszej rozumianej polityce rozwoju;

53. zwraca uwagę, że prawo międzynarodowe ewoluuje i uwzględnia obecnie nowe koncepcje, takie jak wspólne dziedzictwo ludzkości, zrównoważony rozwój i przyszłe pokolenia, ale podkreśla, że nie istnieje stały międzynarodowy mechanizm monitorowania szkód w środowisku i niszczenia środowiska oraz przeciwdziałania tym zjawiskom, które zmieniają globalne dobra wspólne lub usługi ekosystemowe;

54. podkreśla, że Europa stoi przed największymi wyzwaniami w realizacji celów zrównoważonego rozwoju w dziedzinie zrównoważonych systemów żywnościowych, przystępnej cenowo i czystej energii, rolnictwa, klimatu i różnorodności biologicznej (cele zrównoważonego rozwoju nr 2, 12, 13, 14 i 15); wzywa Komisję, aby opracowała solidną analizę porównawczą celu zrównoważonego rozwoju nr 6 (czysta woda i warunki sanitarne) i celu nr 14 (życie pod wodą), zwłaszcza w perspektywie Konferencji Narodów Zjednoczonych w sprawie Oceanów w Lizbonie w czerwcu 2022 r. oraz HLPF w lipcu 2022 r., ponieważ ze względu na niewystarczające porównywalne dane z ostatnich pięciu lat nie można obliczyć tendencji; wzywa Komisję, by podkreślała potrzebę zrównoważonej produkcji i konsumpcji, zwłaszcza jeżeli chodzi o zrozumienie przez konsumentów, jak ich zachowania konsumpcyjne wpływają na cele zrównoważonego rozwoju; podkreśla, że wymiana najlepszych praktyk z krajami partnerskimi może przynieść UE i jej państwom członkowskim znaczną wiedzę na temat indywidualnych inicjatyw i działań, które można podjąć, aby osiągnąć cele „Gotowi na 55”, oraz że UE może również dzielić się swoimi doświadczeniami i najlepszymi praktykami z krajami partnerskimi; uważa, że z powodu inwazji Rosji na Ukrainę i jej wpływu m.in. na sektor żywnościowy postęp w realizacji niektórych celów zrównoważonego rozwoju, zwłaszcza celów nr 1, 2 i 10, może nie tylko ulec spowolnieniu, ale wręcz odwróceniu, zarówno w UE, jak i na świecie; jest szczególnie zaniepokojony rosnącymi cenami żywności, ich wpływem na kraje najuboższe i wynikającym z tego wzrostem ubóstwa, brakiem bezpieczeństwa żywnościowego, niedożywieniem i głodem;

Czwartek, 23 czerwca 2022 r.

55. przypomina, że zmiany klimatu będą wywierać coraz większą presję na produkcję żywności i dostęp do niej, zwłaszcza w regionach podatnych na zagrożenia, co będzie osłabiać bezpieczeństwo żywnościowe i żywienie; zwraca uwagę na wnioski ze sprawozdania IPCC z 2022 r., zgodnie z którymi globalne ocieplenie będzie stopniowo osłabiać zdrowie gleby i usługi ekosystemowe, co pogorszy produktywność żywnościową w wielu regionach na lądzie i w oceanach; wzywa UE i jej państwa członkowskie, aby pozostały w pełni zaangażowane w realizację międzynarodowych działań i utrzymały zobowiązania dotyczące klimatu i różnorodności biologicznej oraz Zielonego Ładu, w tym strategii na rzecz bioróżnorodności i strategii „Od pola do stołu”, zwłaszcza w sytuacji, gdy kryzys związany z pandemią i wojna w Ukrainie ukazały, jak wrażliwe są kraje rozwijające się na zakłócenia na światowym rynku żywności;

56. podkreśla znaczenie realizacji Agendy 2030 dla osiągnięcia pozytywnych efektów zewnętrznych, zwłaszcza w krajach globalnego Południa, oraz dla zapoczątkowania pozytywnego sprzężenia zwrotnego w partnerstwach międzynarodowych; podkreśla znaczenie wymiaru zewnętrznego, ponieważ na UE przypada jedynie 19 % światowej działalności gospodarczej i 5,6 % ludności świata, przy czym oba te udziały maleją; zwraca uwagę, że realizacja celu zrównoważonego rozwoju nr 10 jest strategiczną dźwignią, która umożliwi naszym partnerom wkroczenie na drogę zrównoważonego rozwoju;

57. podkreśla, że w co najmniej 85 % wszystkich nowych działań zewnętrznych realizowanych na podstawie Instrumentu Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej – „Globalny wymiar Europy” płęć będzie musiała być uwzględniona jako ważny lub główny cel, zgodnie ze wskaźnikiem polityki równości płci ustalonym przez Komitet Pomocy Rozwojowej OECD, oraz że głównym celem co najmniej 5 % tych działań powinno być równouprawnienie płci oraz prawa i wzmocnienie pozycji kobiet i dziewcząt; ponownie podkreśla, że Europejska Służba Działań Zewnętrznych i państwa członkowskie powinny uznawać prawa i zdrowie reprodukcyjne i seksualne za priorytet w procesie programowania UE, w tym także we wspólnym programowaniu; nalega na szybką i pełną realizację wymogu zawartego w unijnym programie działań w zakresie środowiska do roku 2030, by problematyka płci została włączona do głównego nurtu polityki w zakresie klimatu i środowiska, w tym przez uwzględnienie perspektywy płci na wszystkich etapach procesu kształtowania polityki;

58. wzywa Komisję, Europejską Służbę Działań Zewnętrznych i państwa członkowskie, aby w stosownych przypadkach przedstawiły na nadchodzącym HLPF w 2022 r. odpowiednie wyniki osiągnięte w realizacji pięciu priorytetowych celów zrównoważonego rozwoju, a mianowicie celów zrównoważonego rozwoju nr 4 (dobra jakość edukacji), 5 (równość płci), 14 (życie pod wodą), 15 (życie na lądzie) i 17 (partnerstwa na rzecz celów); podkreśla, jak ważne jest aktywne zaangażowanie Parlamentu w HLPF oraz że powinien on stanowić integralną część delegacji UE; oczekuje zatem, że posłowie do Parlamentu będą mogli wziąć udział w spotkaniach koordynacyjnych UE oraz będą mieli zagwarantowany dostęp do dokumentów podczas całego szczytu;

o

o o

59. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju oraz ONZ.
